

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného, ve věci

žalobce

D. M.

bytem ...

zastoupen JUDr. Ondřejem Preussem, advokátem
sídlem Kubelíkova 29, Praha 3

proti

žalovanému

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal vyslovení nezákonnosti zásahu příslušníků Policie ČR ze dne 2. 7. 2018 a opakovaného kontaktování žalobce prostřednictvím skrytého telefonního čísla.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobce dne 2. 7. 2018 dopoledne cestoval v tramvaji č. 9 ze Žižkova směrem k hlavnímu nádraží. V tramvaji se dostal do sporu s cestující, které vyčítal, že její pes nemá náhubek. Po zastavení tramvaje na zastávce Olšanská přišli situaci na žádost řidiče tramvaje vyřešit policisté.
4. Policisté žalobce v 11:10 zajistili, přiložili mu pouta a odvezli na služebnu místního oddělení policie Jarov.
5. V 13:15 policie zajištění žalobce ukončila. Žalobci byla zavolána záchranná služba, která jej převezla na psychiatrické oddělení Všeobecné fakultní nemocnice. Žalobce po příjezdu odmítl jakékoliv poskytnutí zdravotní péče a nemocnici opustil.
6. Proti jednání policistů vůči své osobě podal žalobce stížnost.
7. Ředitel Obvodního ředitelství policie Praha III vyrozuměním ze dne 7. 2. 2019 vyhodnotil stížnost jako nedůvodnou. Žádné pochybení policistů neshledal. Šetřením ředitel zjistil následující.
8. Dne 2. 7. 2018 byli kontaktováni policisté na zastávce Olšanská s tím, že žalobce slovně napadl cestující v tramvaji. Policisté zjistili totožnost žalobce a následně jej oslovovali příjmením. Dle svědků i kamerových záznamů žalobce se policisté chovali slušně a profesionálně. Poté co žalobce uhodil řidičku tramvaje, tak jej policisté v 11:10 spoutali a zajistili. Dle svědků policisté žalobce nebili, ani jinak nenapadali, ale zakročili adekvátně a přiměřeně. Žalobce byl policejním autem převezen na místní oddělení policie Jarov.
9. Po příjezdu na služebnu byl žalobce usazen ve výslechové místnosti a byla mu sundána pouta. S žalobcem byl sepsán úřední záznam, kdy byl tázan ve věci jeho dřívějšího oznámení ohledně obecného ohrožení, že řidič autobusu na dálnici dne 12. 2. 2016 používal mobilní telefon. Z vyjádření policistů i žalobcem pořízené audionahrávky vyplývá, že žalobci nikdo nevyhrožoval.
10. Z důvodu obavy o duševní zdraví žalobce, který již v minulosti napadal osoby ve veřejných dopravních prostředcích, byla policistou v 13:00 zavolána záchranná služba. V 13:15 bylo ukončeno zajištění žalobce, když žalobce dobrovolně nastoupil do přistavené sanitky, která jej převezla do Všeobecné fakultní nemocnice.
11. Ze správního spisu dále vyplývá, že policie jednání žalobce v tramvaji kvalifikovala jako přestupek a oznámila jej Úřadu městské části Praha 3. Ten však usnesením ze dne 17.

10. 2018 věc zpět předal orgánům činným v trestním řízení s podezřením na spáchání trestného činu výtržnictví a loupeže. Skutek má spočívat ve slovním napadení cestujících v tramvaji a opakovaná snaha o vytržení kabelky u cestující se psem.

12. Součástí správního spisu je i přepis audiozáznam a sám audiozáznam výsledku žalobce na policejní stanici, který byl pořízen žalobcem na jeho mobilní telefon. Z audiozáznamu soud zjistil, že žalobce byl policistou tázan ohledně jeho oznámení o trestném činu obecného ohrožení řidičem autobusu. Žalobce dlouho odmítal odpovídat s tím, že přijde až 10. 7., tedy v den, na který byl předvolán k podání vysvětlení. Policista mu však sděloval, že pokud odpoví nyní, tak už 10. 7. nemusí chodit. Po delší době žalobce policistovi na otázky přesto odpověděl. Ze záznamu soud zjistil, že vyslýchající policista byl po celou dobu klidný a vůči žalobci jednal slušně. Naopak žalobce se vyjadřoval arogantně a posměšně reagoval na některé otázky například slovy „to může vymyslet jen policajt takovýdle otázky“ nebo „to je neuvěřitelný“.

II.

Argumentace účastníků

13. Žalobce nezákonnost zásahu policie dne 2. 7. 2018 spatřuje v následujících událostech:

- 1) Policisté sdělili jméno žalobce cestujícím v tramvaji.
- 2) Policisté žalobce napadli pěstmi a kopy, rovněž jej škrtili a lámali mu ruce.
- 3) Policisté žalobci nasadili pouta.
- 4) Žalobce byl zajištěn.
- 5) Na služebně byl vyslýchán k nesouvisející věci a byl stále spoután.
- 6) Žalobce byl odvezen na psychiatrii.

14. Žalobce také za nezákonné považuje neustálé systematické obtěžování telefonáty. Žalobce tvrdí, že je policií kontaktován přibližně 50x denně. Během posledních dvou let se jedná přibližně o 500 telefonátů.

15. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Žalobce byl zajištěn v souladu s policejním zákonem, neboť verbálně urážel cestující v tramvaji. Telefonicky byl žalobce kontaktován vždy důvodně v souvislosti s žádostí o podání vysvětlení.

III.

Jednání

16. Dne 13. 11. 2019 se ve věci konalo ústní jednání, při kterém účastníci setrvali na svých vyjádřeních z písemných podání.

17. Při jednání soud shlédl oba videozáznamy incidentu natočené na mobilní telefon žalobce.

18. Soud při jednání shlédl i dva videozáznamy pořízené žalobcem na jeho mobilní telefon. Na cca osminutovém videozáznamu pořízeném na mobilní telefon žalobce je vidět žena, která sedí v tramvaji a u nohou ji sedí pes bez košíku. Žalobce ženu upozorňuje, že je

pes bez košíku. Ze záznamu je patrné, že žalobce je celou dobu vůči ženě slovně velmi agresivní a vulgární a nabádá ji ať „vypadne z tramvaje“. Žalobce ženě tyká, oslovuje ji „vole“ nebo „šmejde“. Ve dvou momentech se snaží zmocnit její kabelky, kterou má žena na klíně. To se mu však nepodaří, neboť žena kabelku drží. Na to žena reaguje slovy „Co si to dovoluujete“. Postupně se ženy začínají zastávat spolucestující. Na to však žalobce reaguje vulgárně, opět všem tyká a vyhrožuje fyzickým násilím. Například slovy: „sáhneš na mě, tak ji dostaneš“. Záznam končí v momentě, kdy do tramvaje přijdou policisté.

19. Na druhém cca dvou a půl minutovém záznamu žalobce vyhověl výzvě policistů, aby vystoupil z tramvaje. Policisté zjistí jeho totožnost, na což reagují slovy „pan M., vy jste známá firma“. Ženě se psem v tramvaji, u které také zjišťují její totožnost, oznamují, že pana M. znají. Ze záznamu soud zjistil, že policisté jednají zcela klidně a slušně. Naopak žalobce policisty označuje za drzé a opakovaně jim vyhrožuje podáním stížnosti.

20. Soud dále při jednání vyslechl svědky Z. V. - zasahujícího policistu, L. Š. - řidiče tramvaje a D. B. - řidičku tramvaje.

21. Z. V. vypověděl, že byl s kolegou k vyřešení situace v tramvaji přizván řidičem tramvaje. Při řešení situace žalobce v jeden moment surově uhodil řidičku tramvaje, která vyzývala žalobce, aby nezdržoval provoz tramvají. Nato kolega odtáhl žalobce za ruku z tramvaje k zábradlí na nástupišti a přiložil mu pouta. Žádné hmaty ani chvaty proti žalobci použity nebyly. Následně žalobce převezli na místní oddělení police Jarov. Pouta byla žalobci sejmuta po příjezdu na oddělení. Po skončení zajištění byla žalobci zavolána rychlá záchranná služba k prevozu do nemocnice. Do sanitky žalobce nastoupil dobrovolně. Žádné násilí nebylo použito.

22. L. Š. vypověděl, že k řešení sporu mezi žalobcem a dalšími cestujícími v tramvaji zavolal policisty. Neviděl žádné použití násilí vůči žalobci. Žalobce viděl až následně, jak byl spoután. Žalobce stál spoutaný na nástupišti u zábradlí a vedle něj stáli policisté.

23. D. B. vypověděla, že po zastavení své tramvaje se šla podívat, proč tramvaje stojí. Po zjištění situace a důvodů vyzývala žalobce, ať odejde a nezdržuje provoz. Žalobce si ji začal nahrávat a dal jí telefon před obličej. Obličej si zakryla a v ten moment se po ní žalobce ohnal pěstí. Úder mířil na hlavu, kterou však uhnula. Úder jí zasáhl rameno a ruku. Nato policista od ní žalobce odtáhl. Žalobce celou dobu stál na nohou – pouze popošli několik metrů na nástupiště k zábradlí. Zde mu nasadili pouta. Žalobce celou dobu stál, žádné násilí či údery proti němu použity nebyly. Celé jednání policie vůči žalobci bylo dle svědkyně velmi mírné.

24. Soud dále provedl důkaz přečtením Vyrozumění o prošetření tří stížností žalobce na obtěžování telefonickými hovory.

25. Z vyrozumění ze dne 13. 7. 2018 vyplývá, že žalobce byl opakovaně kontaktován telefonicky policistou dne 9. 5. 2018, který vyřizoval jeho podnět. Policista tak činil i poté, co mu žalobce sdělil, že si přeje být rádně předvolán. To bylo vyhodnoceno jako nevhodné chování policisty a porušení Etického kodexu Policie ČR. Ředitel Obvodního ředitelství policie Praha III se žalobci omluvil.

26. Z vyrozumění ze dne 10. 9. 2018 vyplývá, že jiný policista žalobce kontaktoval telefonicky v souvislosti s prošetřováním podání žalobce dne 27. 7. 2018. Kontaktní číslo v podnětu uvedl sám žalobce. Jiné volání žalobci ze strany policistů na MOP Jarov zjištěno nebylo.

27. Z vyrozumění ze dne 24. 10. 2018 vyplývá, že konkrétní policista, na něhož si žalobce stěžoval, žalobce telefonicky kontaktoval vždy jen v souvislosti s plněním služebních povinností, tedy projednávání podnětů žalobce. Stížnost byla vyhodnocena jako nedůvodná.

28. Další návrhy žalobce na doplnění dokazování soud odmítl, neboť je považoval za nadbytečné.

29. Zástupce žalobce konkrétně požadoval provést účastnický výslech žalobce. To však soud měl za nadbytečné, neboť žalobce se k věci vyjadřoval ve svých stížnostech a i v žalobě a jeho právní zástupce byl i přítomen jednání soudu a zprostředkoval postoje žalobce.

30. Výslech řidiče sanitky soud také považoval za nadbytečný. Žalobce netvrdí, že byl sanitkou převezen za použití násilí. Pouze tvrdí, že nástup do sanitky byl nedobrovolný. Ke zjištění takového případného vnitřního vztahu žalobce k převozu do nemocnice by výpověď řidiče sanitky nijak nepřispěla.

31. Výpis hovorů z mobilního telefonu žalobce měl žalobce možnost soudu předložit sám, což však neučinil. Soud v každém případě výpis považoval za nadbytečný ze dvou důvodů. Jednak telefonické kontaktování žalobce policisty žalovaný nepopírá a vyplývá i z vyrozumění o prošetření stížností žalobce provedených jako důkaz. Z těchto vyrozumění vyplývá, že kontaktování žalobce bylo vždy pouze v rámci plnění služebních povinností a na tomto závěru by výpis hovorů nemohl ničeho změnit. Za druhé, pokud by z výpisu bylo zřejmé, že žalobce je kontaktován skrytými čísly, nic by to nesvědčilo o tom, že se tak dělo ze strany policie. Skrytá čísla používají i jiné subjekty.

32. Výslech druhého zasahujícího policisty a vyslýchajícího policisty soud považoval za nadbytečný. Skutkové okolnosti zásahu u tramvaje a převozu žalobce na policejní stanici jsou již dostatečně zjištěny dosavadními důkazy. Tedy výsledkem všech tří svědků, videozáznamy, jakož i písemnými dokumenty ve správním spise. Co se týče pobytu žalobce na policejní stanici a jeho výsledku, tak z audiozáznamu výsledku dostatečně vyplývá, že k žádnému konfliktu nedošlo a výslech byl veden v klidné atmosféře. Co se týče poutání žalobce na policejní stanici, tak to je vyvráceno svědkem V. a také skutečností, že žalobce si pořizoval audiozáznam výsledku na svůj mobilní telefon. To by dle soudu nebylo možné, pokud by byl poután. Navíc na audiozáznamu nejsou zachyceny žádné stížnosti žalobce na poutání. Soud považuje za nepravděpodobné, že by si žalobce na poutání nestěžoval.

IV.

Posouzení žaloby

33. Městský soud posoudil na základě obsahu správního spisu a provedeného dokazování při jednání (viz výše části ad I) a ad III) namítané zásahy žalobce následovně.

Ad 1) Zasahující policisté sdělili jméno žalobce cestujícím v tramvaji

34. Podle § 63 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „policejní zákon“) je policista oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku. Vzhledem

k tomu, že žalobce byl takovou osobou (viz níže) byly policisté oprávněni zjistit jeho totožnost.

35. Námitka žalobce patrně směřuje proti jednání, které je patrné z videozáznamu, na kterém policisté zjištěné příjmení žalobce vyslovili při hovoru v tramvaji s paní se psem. Té sdělili, že žalobce znají a ví o jeho problémovém chování.

36. Podle § 9 policejního zákona jsou policisté při plnění úkolů policie povinni dodržovat pravidla zdvořilosti a dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní.

37. Podle § 11 policejního zákona jsou policisté povinni dbát, aby žádné osobě v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma.

38. Soud souhlasí, že použití jeho jména v komunikaci s další cestující v tramvaji nebylo zcela nezbytné. Policisté mohli na žalobce odkázat jako na „toho muže“ či obdobným způsobem. Soud však zároveň bere v potaz, že použili pouze příjmení žalobce a nepoužili jej žádným neuctivým způsobem. Naopak za daných okolností odkaz na žalobce jménem namísto například „toho muže“ je k člověku i uctivější. Porušení § 9 policejního zákona tedy soud neshledává.

39. Žalobce také nijak nespecifikoval, jaká újma mu měla vzniknout vyslovením jeho příjmení. Označování člověka jeho jménem je v komunikaci mezi lidmi zcela běžné. K tomu nakonec jméno slouží. Bez nějakého bližšího odůvodnění ze strany žalobce soud tedy žádnou újmu způsobenou žalobci nespatřuje a tedy ani porušení § 11 policejního zákona.

40. V této části je tedy žaloba nedůvodná.

Ad 2) Zasahující policisté žalobce napadli pěstmi a kopy, rovněž jej škrtili a lámali mu ruce.

41. Z provedeného dokazování soud takové jednání policistů vůči žalobci nezjistil. Svědek V. a svědkyně B. shodně vypověděli, že žádné hmaty ani chvaty ani jiné násilné údery či kopy proti žalobci použity nebyly. Žádné násilí vůči žalobci neviděl ani svědek Š., který se v prostoru po celou dobu pohyboval. Žalobce byl pouze chycen za ruku a odtažen od svědkyně, kterou udeřil rukou. Následně mu byla nasazena pouta. Takovou reakci policistů soud považuje za zcela přiměřenou a odpovídající situaci. Žalobce byl dlouhodobě slovně agresivní, jak si dle výpovědi svědka Š. stěžovali cestující a jak je patrné i z videozáznamů a následně i fyzicky napadl svědkyni B.

42. Z provedeného dokazování tedy žádné nedovolené zacházení se žalobcem ze strany policistů nevyplývalo.

43. V tomto bodě je žaloba nedůvodná.

Ad 3) Policisté žalobci nasadili pouta.

44. Podle § 54 policejního zákona je policista oprávněn použít pouta ke spoutání osoby zajištěné, je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob, majetku nebo ochrana veřejného pořádku anebo že se osoba pokusí o útěk.

45. Z daného ustanovení vyplývá, že použít pouta nelze v žádném případě automaticky u každé zajištěné osoby. Pouta jsou prostředek, jehož použití je možné, pouze pokud je nutně vyžadováno individuálními okolnostmi daného případu a jsou použity přiměřeným

způsobem, jak zdůrazňuje i judikatura Ústavního soudu (viz např. nález I. ÚS 860/15, bod 78).

46. V dané věci soud dospěl k názoru, že pouta byla žalobci přiložena odůvodněně. Žalobce fyzicky napadl řidičku, a proto zde existovala důvodná obava, že by mohl ohrozit bezpečnost osob. Pouta byla také použita přiměřeně, neboť byla sejmuta ihned po příjezdu na policejní stanici (viz níže), kde již nebezpečí pro bezpečnost osob bylo značně umenšeno.

47. I v tomto bodě je tedy žaloba nedůvodná.

Ad 4) Žalobce byl zajištěn.

48. Podle § 26 odst. 1 písm. f) policejního zákona je policista oprávněn zajistit osobu, která byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci. Podle § 26 odst. 2 policejního zákona policista po pominutí důvodu zajištění osobu neprodleně propustí.

49. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že

- a) jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí,
- b) jinému ublíží na zdraví, nebo
- c) úmyslně naruší občanské soužití tak, že
 1. jinému vyhrožuje újmou na zdraví,
 2. jiného nepravdivě obviní z přestupku,
 3. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo
 4. se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.

50. Soud dospěl k závěru, že žalobce byl přistižen při jednání, které mělo znaky přestupku. Žalobce velmi hrubým způsobem urážel cestující v tramvaji a hrozil jim fyzickým násilím. Jednání žalobce vůči paní se psem i ostatním cestujícím, kteří se paní zastali, považuje soud za zcela neakceptovatelné. Pokud se žalobce domníval, že pes porušuje přepravní podmínky, mohl věc řešit například oznámením řidiči. V žádném případě nelze takto vulgárně vystupovat vůči majitelce psa, která žalobce nijak neohrožovala a nenapadala. Zároveň zcela klidný a nikoho neohrožující byl i pes. Hrubé a neslušné jednání žalobce tedy nemělo vůbec žádné opodstatnění. Soud tedy nemá žádných pochyb, že existovalo důvodné podezření, že žalobce páchá přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. a) a písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích.

51. Dle soudu existovala i důvodná obava, že žalobce bude v protiprávním jednání pokračovat. Hrubé jednání žalobce vůči cestujícím v tramvaji trvalo minimálně sedm minut, jak je patrné z videozáznamu. Žalobce však klidně nepůsobil ani po příchodu policistů. Naopak hrubý byl i na policisty a stále opakoval, že skutečnou pachatelkou je paní se psem v tramvaji. Následně žalobce dokonce použil násilí vůči řidičce tramvaje. Soud se tak domnívá, že nebylo možno očekávat, že by žalobce mohl v klidu pokračovat v cestě tramvají a zdržet se hrubého jednání vůči ostatním cestujícím. Byly tedy splněny podmínky § 26 odst. 1 policejního zákona pro zajištění žalobce.

52. Zbavení osobní svobody v délce cca dvě hodiny považuje soud v dané věci za přiměřené. Žalobce po dobu nejméně deseti minut, jak je patrné z videozáznamů, velmi hrubě slovně i fyzicky (braní kabelky) napadal cestující v tramvaji, následně se choval neslušně i k policistům a fyzicky napadl řidičku tramvaje. Účelem zajištění bylo, aby v takovém jednání nepokračoval. V tomto ohledu jeho zajištění na policejní stanici bylo nezbytné, aby žalobce upustil od svého agresivního chování vůči ostatním osobám a začal se chovat klidným a slušným způsobem. Dvě hodiny nejsou v tomto ohledu nadměrnou a nepřiměřenou dobou, ale naopak dobou nezbytnou k dosažení účelu zajištění.

Ad 5) Na služebně byl vyslýchán k nesouvisející věci a byl stále spoután.

53. Soud vnímá argument žalobce, že při jeho zajištění policie využila příležitosti a žalobce vyslechla ohledně jeho dřívějšího oznámení o nebezpečném chování řidiče autobusu, které s jeho zajištěním nijak nesouviselo. Podle soudu však takový postup policii žádný zákon nezakazuje. Naopak podle § 61 odst. 1 policejního zákona může policie požadovat potřebné vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele. Žalobce sám byl oznamovatelem skutečností, že byl spáchán trestný čin nebo přestupek. Policie byla tedy oprávněna od něj požadovat vysvětlení. Takové vysvětlení může policie požadovat kdykoliv.

54. Na druhou stranu soud upozorňuje, že pokud by výslech žalobce k jiné věci prodloužil jeho dobu zajištění, mohlo by dojít k porušení § 26 odst. 2 policejního zákona, podle kterého policista po pominutí důvodu zajištění osobu neprodleně propustí. Jak však soud uvedl výše, zajištění žalobce po dobu dvou hodin považoval v dané věci za přiměřené a k porušení tohoto ustanovení nedošlo. Pro výslech žalobce byla pouze použita doba zajištění, která byla nezbytná k dosažení účelu zajištění.

55. Co se týče namítaného poutání žalobce při pobytu na policejní stanici, tak tuto skutečnost soud nezjistil. Poutání nevyplyvá z žádného důkazu obsaženého ve správním spise ani z provedeného soudem. Soud naopak považuje spoutání žalobce za nepravděpodobné i z toho důvodu, že si žalobce pořizoval zvukový záznam svého výslechu na svůj mobilní telefon. Je tedy mnohem pravděpodobnější, že mohl volně pohybovat rukama. U výslechu si ani na poutání nestěžoval.

56. Ani v této části tedy soud neshledal žalobu důvodnou.

Ad 6) Žalobce byl nuceně odvezen na psychiatrii.

57. Z výpovědi svědka V. vyplývá, že žalobce do sanitky nastoupil dobrovolně. Žalobce ani netvrdí, že by byl překonáván nějaký jeho odpor k převozu do nemocnice. Pokud žalobce svůj údajný nesouhlas s převozem do nemocnice nijak neprojevoval, nelze dovozovat jakékoli pochybení policistů. To by mohlo nastat případně až při překonávání odporu žalobce. K tomu však nedošlo.

58. V samotném přivolání záchranné služby soud žádné pochybení policistů nespatřuje. Pokud měli policisté obavy o duševní zdraví žalobce, bylo naopak jejich povinností záchrannou službu zavolat. Podle § 2 policejního zákona je úkolem chránit bezpečnost osob. Musí tedy zajistit poskytnutí lékařské péče, pokud se domnívají, že je nezbytná. Žalobce nebyl nucen k podrobení se zdravotní péči, byla mu pouze umožněna.

59. I v tomto ohledu tedy soud shledal žalobu nedůvodnou.

Ad 7) Kontaktování žalobce telefonem

60. Kontaktování žalobce telefonicky v řádu desítek hovorů sám žalovaný připouští. Vyplývá nakonec i z prošetření stížností žalobce, které soud přečetl při jednání. Potud jsou tedy telefonické kontakty žalobce ze strany policie prokázány.

61. Policejní zákon nijak policii neomezuje v kontaktování osob, od kterých požadují v souladu s § 61 policejního zákona podání vysvětlení. Policejní zákon používá termín výzva (viz § 61 policejního zákona). Výzva může nabývat mnoha různých podob. Může být jistě písemná, může být však i ústní (typicky např. § 49 odst. 3 policejního zákona – výzva k opuštění prostor) či gestikulací nebo jiným znamením (srovnej § 55 odst. 1 písm. a) policejního zákona – výzva k zastavení vozidla). Soud se domnívá, že i výzva k podání vysvětlení může být ústní a to podaná i telefonicky. Pokud je tedy policii známo telefonní číslo žalobce, který jej policii sám sdělil, tak jej policie může kontaktovat i telefonicky.

62. Soud přitom nezjistil, že by kontaktování žalobce ze strany policie nabývalo podoby obtěžujícího jednání. Takovým by bylo, například pokud by telefonáty neměly žádnou souvislost s činností policie, nebo by docházelo k četnému volání v jeden den apod. Z vyřízení stížností žalobce policií soud zjistil, že tato žalobce telefonicky kontaktovala pouze dne 10. 5. 2018 a 27. 7. 2018 v souvislosti s šetřením týkajícími se žalobce. Četnost telefonických kontaktů žalobce má tak přímou souvislost s četností žalobcem podaných podnětů. Ty vyplývají jak ze správního spisu, tak o nich vypověděl svědek V. Podávání podnětů policii žalobce nakonec nepopírá.

63. I tato část žaloby je tedy nedůvodná.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

64. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 soudního řádu správního zamítl.

65. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. listopadu 2019

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu